

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vaccination mod børnelammelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1915; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3622).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kjældgaard: I sidste uge skrev et københavnsk dagblad, at den 12. april 1955 var en dag, der ville blive husket i den nyere tids historie. Jeg tror, det er rigtigt. Det var nemlig den dag, da det blev offentligt kendt, at man nu, efter mange års hårdt slid og slæb, var nået frem til en anvendelig vaccine imod børnelammelse. Allerede den 14. april, altså kun to dage efter, fremsatte den højtærede indenrigs- og boligminister det lovforslag, som vi her har til første behandling. Jeg takker ministeren for den hurtighed, hvormed der her er handlet, samtidig med at jeg føler mig overbevist om, at uanset hvem der havde haft regeringen, og uanset hvem der havde været minister, ville i dette tilfælde den samme beredvillighed være lagt for dagen.

Det, der her er sket, er, hvis jeg må sige det på den måde, en af de ting, der gør livet værd at leve. På et tidspunkt som det, vi befinder os i for øjeblikket, med valutारiske vanskeligheder, med indre stridigheder, som nu er resulteret i konflikt, og med udenrigspolitiske forhold, der, uanset hvad vi mener eller tror, altsammen er noget, der giver anledning til bekymring, ja, så virker det umiddelbart opmuntrende, at opdagelsen af denne vaccine nu er blevet en kendsgerning. Og hvor er det trods alt opløftende, at imedens der arbejdes på at gøre udryddelsesvåben som atombomber og brintbomber så effektive som muligt, virker andre kræfter i samfundet i modsat retning for at skabe midler til bekæmpelse af sygdomme, i dette tilfælde en sygdom, der betyder døden eller invaliditet.

Jeg skal ikke fortabe mig i det sentimentale, men jeg tror alligevel, at jeg taler på samtlige forældres vegne, når jeg fra denne talerstol bringer videnskaben en varm tak for den indsats, den her har gjort imod en sygdom, som ikke mindst i de senere år har haft så frygtelige følger ikke alene for dem, der er blevet ramt af den, men også for

deres pårørende. Det er i Amerika, denne vaccine er blevet gennemprøvet, og det er da også på grundlag af de erfaringer, man derovre har gjort, vi nu herhjemme skal opbygge vor kamp mod polioen. Og det gør vi trygt, for undersøgelsen har været meget omfattende, og den har givet os sikkerhed for to ting: for det første, at der ikke ved vaccinationen har vist sig skadelige bivirkninger, og for det andet, at vaccinationen har vist sig at være 80—90 pct. effektiv, ja det er endog sådan, at i de sværeste tilfælde af polio, dem, der rammer åndedrætsorganerne — og det er her dødeligheden er størst — har vaccinen været effektiv for ca. 94 pct.

Hvor længe vaccinationen virker, ved man ikke. Det ved man ikke alene af den grund, at det hele jo er af en så ny dato, og der vil vel heller ikke være stor mulighed for at få varigheden konstateret, før der er gået en rum tid. Dette forhold må dog ikke få nogen til at holde sig tilbage af skræk for at blive betragtet som forsøgsobjekt, for det er der overhovedet ikke tale om.

Jeg synes også, der er grund til at takke statens seruminstitut, fordi man der ikke har afventet forsøgsresultatet fra Amerika, men simpelthen er gået i gang med fremstillingen af serumet, således at vaccination kan påbegyndes straks. Denne forudseenhed betyder, at vi nu er i stand til at efterleve den gamle regel om, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp.

Der er i denne forbindelse også grund til at takke den højtærede minister, fordi han så beslutsomt har søgt — og fået — finansudvalgets tilslutning til en hurtig udnyttelse af det serum, som statens seruminstitut har oparbejdet et lager af.

Når det i første omgang ifølge lovforslaget er påtænkt at gennemføre en skolevaccination af de første 5 klasser, så er det ikke tilfældigt, men udelukkende fordi det forhåndenværende serum her kan udnyttes rationelt, og man må heller ikke glemme, at netop i disse årgange findes de for polio særlig udsatte børn. Hvis alt går efter planen, vil disse 5 årgange være vaccineret, inden skoleferien begynder. Det er det, som finansudvalget foreløbig har givet tilslutning til, men såfremt dette lovforslag bliver vedtaget, er det meningen at fortsætte efter samme linie, nemlig at vedblive at tage de